

“КОЖДИЙ РАЗ НА ТІМ САМИМ МІСЦІ”.

“Правда” звернула свого часу увагу на поїздку представників ІІ. Інтернаціоналу до Грузії. Батумський кореспондент “Правди” описував з гумором візд Вандервельде Гюйсмансом, Кавказкого з його нерозлучною Люїзою на ішаку (ослі) до краю, в котрім крім спекуляції (політико-економічної), підроблено-го соціалізму і духанської демократії є ще прегарний Казбек і Кахетія, про котру певно, не без причини — з таким захопленням говорить в своїх прошальних листі — “монієр” Гюйсманс, з любов’ю до тих красот не відіршишся від своїх фламандських предків. З грузинської преси можна би було вибрати велике число пречесалих рядків. Що означає вже сам факт, що білий Карл Кавказкий з цілим штабом своїх санітарно-примусових був оставити гнилу Німеччину і гинулу Францію і як новий Язон, шукати на Кавказі краю витягочого “ентузіастично” ІІ. Інтернаціонала. А що вартує мільйонів, коли вся спекулянтська преса Грузії, накладаючи лавровий вінки на лисину почотного учителя ІІ. Інтернаціоналу, заявляла словами: “Ось дивити ся, як Грузія, відійшовши від варварської Московії, зливається з тепер з європейською цивілізацією!” Але, коли можна взяти на увагу, що шановна мумія теоретика ІІ. Інтернаціонала, без огляду на слабкість жолудка, піхалась через бурливі філії Чорного моря в Грузію тільки для того, щоб відпочити душою від всієї тої проклятої європейської історії, з її імперіалізмом, який існує тільки через незрозуміння капіталістів і з її тріни проклятим комунізмом, який повстав через невідомство робітників і завдяки лихому характерови Леїна, то — коли все те ще можливо взяти під увагу, — пан Ренодель, міністер Вандервельде і бравий вожд парламентарного комітету англійської Робітничої Партії Там Шо, хоч і поклонники кахетинських продуктів, все-ж таки, правдоподібно, не для них поїхали в Грузію. В чім тут річ, читач побачить з слідухих наведених фактів.

Женевський зїзд ІІ. Інтернаціоналу заявив ся проти воєнної інтервенції альянтив в справі СРСР. Але одночасно він заявив ся і проти соціалістичного імперіалізму, котрий захоплює незалежні краї, в роді Азербайджану. Коли Азербайджан був захоплений Англією, кертманці ІІ. Інтернаціоналу не проявляли найменшого заінтересованія до азербайджанських справ, з винятком того факту, що тайна поліція в Баку нахилилась під орудою шановних англійських трейд-юнітів. Тільки від тоді, коли партія татарських спекулянтів, партія мусульманської буржуазії зістала прогнана від влади, і бакинська нафта опинилась в руках бакинських робітників, котрі, не дивлячись на тяжке положення, напружують всі зусилля, щоб заосмортити нею російську робітничу класу — тільки від тої хвили пан Там Шо довідав ся про існування Азербайджану, і тільки від тої хвили весь ІІ. Інтернаціонал живо заінтересував ся справами Кавказу.

Поїздка делегації ІІ. Інтернаціоналу до Грузії припадає якраз на ту хвилину, коли англійське правительство розпочало переговори з грузинським правительством відносно грошової позиції для Грузії. Грузія занедало бідна, щоб вона могла забезпечити чим небудь сю позицію. Її покладають марганцеву руду є, на думку англійських фінансистів, невідстарюючою запорукою і англійське правительство зажадало в формі еквіваленту передання в аренду Батума.

Батум потрібний Англії, як операційна точка проти турецьких повстанців і як вихідна точка для захоплення Кавказу, в першу чергу Баку.

Захопивши Баку, панове англійські імперіалісти надіють ся освободити від центра большевицької комуністичної агітації на близькій Сході і одночасно відрізати СРСР від нафти.

Саме собою зрозуміло, що так широко задумана операція не може бути підприкинута без політичної підготовки. Такою політичною підготовкою служила поїздка делегації ІІ. Інтернаціоналу, часті котрої, як Кавказкий і Дебрукер, є невідомими іграшками, другі-ж, як міністер Вандервельде, як пан Ренодель, котрий вже до Польщі їздив за невідомою гроші, і пан Шо являють ся вповні свідомими політичними агентами Англії. Як-же взялись ті панове за підготовку гри англійського міністерства закордонних справ? Вони виступали не тільки в ролі поклонників грузинської незалежності і грузинської демократії в протилежність варварській СРСР. Републиці, але і в ролі обронців грузинської незалежності від посягань на неї Злучених Держав П. Америки.

Читач пригадає собі, що не задовго перед приїздом делегації ІІ. Інтернаціоналу в Грузію, американський міністер закордонних справ Колбі виступив з довгою нотою проти СРСР, а одночасно і проти англійської політики поділу Росії. В той час, коли англійський капітал пробує відділити від Росії ті її окраїни, котрі мають або значне торговельних воріт Росії, як Латвія і Естонія, або, як Кавказ, звязують Росію з Передньою Азією, на яку хоче наложити свою руку Англія, в той час американський капітал хоче зберести Росію, як цілість, щоб цілу її підчинити тростям. Він помирив ся з відділенням від Росії Польщі і Фінляндії, представляючих відомою воєнну силу, але він рішучо проти незалежності маленьких окраїнних держав. Нота Колбі дуже занепокоїла грузинське правительство.

Розуміють ся, панове Церетелі, Жордані і інші, які виступили в боротьбі проти всяких сепаратистичних тенденцій, розуміють ся, що вони — за незалежність Грузії лише остільки і до того часу, оскільки Росія знаходиться в руках робітничої класи. Хай завтра повстане в Росії буржуазна влада і вони будуть плакати від шастя на грудях у Гучкових. В той час, коли пан Гечекорі в довгий відповідь на ноту Колбі доказує в римський “Трібун” на підставі старих трактатів, що Росія не виповнила взятих на себе в відношенню до Грузії зобов’язань, чим розірвала добровільну злуку Грузії з нею, в той час партійний орган грузинських меншевиків кленеть ся, що вони сепаратисти з потреби, а не з доброї волі. Але незалежно від того, з яких причин великоруські патріоти — грузинські меншевики — за незалежністю Грузії, їм потрібне: покинути, призначені незалежності альянтами, бо без того призначення їм трудно дістати позицію.

І ось в ту хвилину, коли англійське правительство, за дозволом грузинських зрадників розпочало через територію Грузії наступ проти СРСР, хоче захопити за дозволом грузинського правительства Батум, воно посилав в Грузію панів від ІІ. Інтернаціоналу, діяльність котрих в зв’язи з тим перемінюється з гумористичної поїздки на ішаку до жерела кахетинського вина в дуже спритну політичну операцію.

Вельмишановна делегація ІІ. Інтернаціоналу відіграє свою роль як до нотах. Вона розмакує кулак на адресу “варварської” СРСР, говорить проти соціалістичного імперіалізму і одночасно заявляє Грузії, що ІІ. Інтернаціонал — алге в його рядках англійські міністри — буде оброняти грузинську свободу і незалежність. (Глядя промову Реноделя в “Тіфліським Слові” з дня 21. вересня.)

Ся посідає заява повинна

винагородити ноту Колбі. Таким робом ми маємо перед собою підготовку зделки між грузинськими меншевиками і англійським імперіалізмом під прапором ІІ. Інтернаціоналу.

“Кажинний раз на ефтомсамом місці” ІІ. Інтернаціонал підчас війни в особі своїх ріжних партій був орудем впливу борючих ся між собою правительств на робітничі маси. Від часу побіди альянтів він є провідником їхнього впливу, углубляючи в народних масах віру в вислов. Тепер він переїхав явню до Лондону і там стає орудем англійської політики. Се положення він буде прикривати паціфістичними або демократичними фразами, але вірте, пан Корзон також паціфіст і також демократ, не кажучи вже про пана Лойд Джорджа, котрий перед тим, як вилгодує промову, буквально купується в демократичних і паціфістичних фразах.

Кого дивує ся ролія ІІ. Інтернаціоналу, той нічого не розуміє в світовім положенні. Раз ІІ. Інтернаціонал проти диктатури пролетаріату, то се конкретно означає, що він приневольний піддержувати проти неї буржуазну демократію. На чолі Європи стоїть Англія, вона дуче всіх уміє прикривати диктатуру капіталу демократичними фразами, і тому-то пан Лойд Джордж являється ся месією Гюйсманса, Вандервельде і прочої братії з ІІ. Інтернаціоналу. За його вказівками вони будуть тепер і при готовляти виступи англійського імперіалізму. Поїздка до Тіфлісу тільки перший їх крок на тім шляху.

К. Радек.

Ще про події в Чехословаччині.

До поданих вже нами вістий про недавні події в Чехословаччині, які прихилили до Америки, додаємо ще за старокавими газетами слідухочі:

Майже кожне число комуністичного щоденника “Rude Pravo” піддає конфіскації. Згадана часопись звертає ся з сего справою до робітників, визнаючи їх, щоб вони самі запропестували проти тих практик. Таксамо на місяць грудень не приділено згаданій часописі паперу, хоч інші часописи дістають його.

Чеський уряд зарядив арештованія провідників комуністів, між іншими Муну. В Моравській Остраві проголошено наглі суди.

Дня 9. грудня м. р. вечером поліція і жандармерія в числі 200 люда обсадили робітничий дім і багнетами розігнали лівих соціалістів та опечатали друкарню часописи “Rude Pravo”. Прийшло до сутички з робітництвом, при чому радично багато робітників, між іншими й редактора “Rude Pravo” Козінева, якому поліційська шабля протягла голову.

“Rude Pravo” не виходить, а на його місце виходять ліві в старій робітничій друкарні “Графія”.

Дня 10. грудня відбули ся в Празі перші сїйом і на вулицях величезні демонстрації лівих соціалістів. Прийшло знову до боротьби з поліцією, яка дала салву й ранила 40 робітників. У відповідь на се ліві соціалісти визвали робітництво до генеральної страйку. Кладно застановило страйку. Кладно застановило страйку. Кладно застановило страйку.

В Празі перші сїйом і на вулицях величезні демонстрації лівих соціалістів. Прийшло знову до боротьби з поліцією, яка дала салву й ранила 40 робітників. У відповідь на се ліві соціалісти визвали робітництво до генеральної страйку. Кладно застановило страйку. Кладно застановило страйку. Кладно застановило страйку.

теж різні робітники. Чекають на приказ залізничників.

Чеський уряд стремить всіми силами до зломаня комуністичного руху, хочби мало прийти до розливу крови. До сего важно на Мораві німецьких рекрутів. Чеські знову полки перенесено до Словаччини, щоб тут не допустили до заворушень. В Празі парламенту береже відділ жандармерії. На вулицях, що ведуть до парламенту, розміщено кінну поліцію, яка не перепускає нікого без легітимації.

“Veer” доносить, що з приводу останних випадків в Празі обжаловано 225 комуністів за зраду стану, бунт і т. п. В Берні арештовано 128 робітників, між ними редактора комуністичного щоденника “Rovnost”.

Конференція Бритійської Робітничої Партії.

З Лондону повідомляють, що там відбула ся недавня конференція Бритійської Робітничої Партії. На своїм засіданні дня 31. грудня м. р. конференція ухвалила резолюцію в справі Ірландії, в котрій домагається: щоб правительство відкликало з Ірландії свої війська; щоб нагляд за порядком було поручено місцевим мисльм управам; щоб були скликані установчі збори для вироблення конституції, згідно з волею ірландського народу.

На тім засіданню конференції обговорювано справу безробіття, яке обняло Англію і Ірландію, справу, яка вимагає негайного вирішення, так як число безробітних зростає з кожним днем і вже дійшло до мільона.

Бернард Шо, відомий англійський письменник і провідник робітничої партії, перший забрав слово в сій справі і виступив з ріжними обвинуваченнями парламенту в реакційності. Він заявив, що робітники не допускають до дальших мілітаристичних авантур.

“Необхідно, — говорив він, — відкинути торговлю з Росією і центральною Європою. вратованя сї від безробіття і се буде одним з найважливіших економічних ринів в Англії”.

Провідник робітничої партії, Торнер, в своїй промові заявив, що теперішнє безробіття в Англії не є припадковим характером. Воно доказує, що капіталізм є на передодні свого упадку. Революція повинна бути предтечою соціалізму; революція не черева, а духа.

Другий провідник робітничої партії Бромлей, заявив, що если правительство ограничить ся прийняттям невідомої міри в відношенню до Росії, Резолюція виставляє нагання правительству за: проволікане ською Росією, що перешкадило мировим переговорам з СРСР, а також за те, що воно не підприняло завчасу кроків проти безробіття.

Ухвалена в сій справі резолюція говорить перше всего про те, що безробіття в Англії є результатом лихого версальського “мира”, головним робом, безглуздою союзної політики в відношенню до Росії. Резолюція виставляє нагання правительству за: проволікане ською Росією, що перешкадило мировим переговорам з СРСР, а також за те, що воно не підприняло завчасу кроків проти безробіття.

Резолюція дальше домагає ся:

1) Кредитів для центральної Європи в цілі помочи їй відбудувати своє економічне життя;

2) Позного зняття російської блокади;

3) Знесення всяких торговельних обмежень, а для самої Англії, як необхідне средство до зменшення нужди — розпочаття публичних робіт або видачі безробітним підмоги.

Сїейним по 40 шілінгів (8 дол.) на тиждень, нежонатий утримує своїх близьких своєю, йому треба видавати підмогу відповідно до числа людей, яких він утримує.

Тяжка Фінансова Кріза

Німецький міністер скарбу за часів Вільгельма, Гельферіх, заявив на одному засіданні німецького парламенту, що він є в можності дати державі тільки грошей, скільки від него зажадають. На запитаннє одного опозиційного паса, що буде пізніше, відповів Гельферіх, що се його не обходить: нехай на тім домлять собі голову будучі покоління.

Німецький міністер скарбу висловив брутально погляд, який мігби висловити кожний міністер скарбу банкрутуючих капіталістичних держав, які позичками і емісією паперових грошей старали ся і старують ся утримувати старий режим. Державні позички і емісії паперових грошей пішла в сотки мільярдів. Після останного експозе польського міністра скарбу, Польща буде мати в 1921 році більше, чим чверть біліона марок довгів. Не краще представляє ся фінансовий стан інших капіталістичних держав, не виключаючи навіть Злучених Держав Америки.

Наслідком такої фінансової господарки сучасних держав, гріш стратив релятивну покупну, вартість і значення. Дрібне мішанство і промислові круги не вдовольняють ся більше процентами, які несять ім-локації в банках, зглядно в промислових підприємствах. Сьогодні при льокації готівки являється ся 25 ч 30% відсотків малим зиском. Тому посідачі гроша або старують ся набути чохло від високих цінах яке небудь добро — землю, дом, річку, ужитку, акції підприємств, або уживають своєї готівки для торговлі по паскарських цінах просто, або за посередництвом великих банків. Крім сего посідачі релятивно невеликої кількості гроша держать сї гроші при собі, як на власні видатки, так і для малої спекуляції — бо льоковане сї готівки не оплачується ся їм в касах і банках, а то й банки не радо хочуть ділати ся знісками і не дають процентів у тому відношенню, в якому самі роблять обороти.

Наслідком такої загальнодержавної і приватної фінансової господарки, є загальна доріжня і нужда широких працюючих мас, передовсім робітництва і ріжного роду категорій службовиків. Сї люди, що живуть з праці своїх рук, не можуть заробити стільки, щоб вижити. Нові підвижки ціл, заробітків випереджує зріст доріжнї, який знову спричинює домагання нових підвижок заробітків, а ті знову новий зріст доріжнї.

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

Творить ся блудне колесо, з якого не видно ніякого виходу. Ціле сучасне господарське життя стає абсурдом. Одначе такий стан не може тривати в безконечність. З кожним днем, з кожною годиною сучасна фінансова господарка капіталістичних суспільностей скорими кроками приближається ся до катастрофи, до банкрутства, якого світ не бачив. На наших очах капіталістичний світ скорими кроками зближається ся до перевороту і переоцінки всіх вартостей, до соціальної революції. (“Вперед”.)

ІДЬТЕ НА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКР. РОБ. ДОМУ.

ДО ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ, ТОВАРИШТВ І ПООДИНОКИХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Дорогі Товариші!

Отрим повідомляємо Вас, що річні загальні збори Українського Робітничого Дому в Вінніпегу відбууть ся в дні: 27-го, 28-го і 29-го СІЧНЯ, 1921 РОКУ.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Отворене загальних зборів.
2. Вибір президії на час зборів.
3. Провірене повномочій делегатів і приймає нових членів.
4. Приймає пропозиції делегатів.
5. Справоздане зряду і функціонерів Укр. Роб. Дому.
6. Вибір комісії.
7. Справа органу Укр. Роб. Дому.
8. Справа школи при Укр. Роб. Домі.
9. Справа філій і відділів Укр. Роб. Дому на провінції.
10. Ревізія статуту Укр. Роб. Дому.
11. Справоздане комісії і порішення їхніх резолюцій.
12. Вибір зряду і контрольної комісії на 1921 рік.
13. Внески на добро Укр. Роб. Дому.
14. Закінчене зборів.

Зряд Укр. Роб. Дому в Вінніпегу запрошує на сї річні загальні збори всіх членів Товаришества Укр. Роб. Дому в Канаді і Америці, взяти в сих зборах як найчисленішу участь, щоб спільно в нарадах над справою сї Робітничої Інституції обговорити і вирішити всі питання поданої вище програми. Крім того на зборах будуть порушені також і інші питання загально робітничого характеру.

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І РОБІТНИЧИХ ТОВАРИШТВ:

Кожда філія, чи відділ Укр. Роб. Дому на провінції, має право вислати одного делегата з правом рішачого голосу. Філія, чи відділ, який числить поверх 25 членів, має право вислати одного делегата на кожних 25 членів (прим. 50 членів висилають 2 делег., 75 членів — 3 делег. і т. д.).

Кожде робітничє товариство, котре є членом Укр. Роб. Дому, має право вислати одного делегата з рішачим правом голосу.

Вінніпег буде представлений на загальних річних зборах одним делегатом на кожних 25 членів, з рішачим правом голосу.

Всі інші члени, не делегати, як з Вінніпегу так і прибувши з провінції мають право дорадчого голосу: можуть забирати слово, брати участь в дискусії, ставити пропозиції, як також можуть бути вибрані до зряду.

Товариші делегати повинні мати повномочія товариства на папері. Делегати прибувши без повномочій, будуть мати лише дорадчий голос.

Всі члени прибувши на загальні річні збори повинні виказатись під час вступу до галі своїми членськими картками.

Просить ся тих філій, відділів і товариств, котрі не зможуть вислати делегата, прислати свої пропозиції чи задання листовно на руки секретаря У. Р. Д. еще до зборів.

З товаришським привітом,

ЗАРЯД.

екзекутивних тіл юній.

2. Стремити до переімени консервативних промислових юній (“крефт юніс”) в більше радикальні індустріальні юній (“індустріал юніс”), які ліпше надають ся до суспільної революційної масової акції.

3. Контролювати членів, щоб кожний з них поступав точно після комуністичних принципів.

4. В кожній фабриці і на кожній фармі творити групи, щоб в сїй спосіб відержати при помочи своїх членів контролю в кожній галузі індустрії, маючи притім все на оці — суспільну революцію.

5. Брати активну участь в виборах до законодавчих тіл, виказуючи в нутрі сїх інституцій, що вони служать виключно для охорони капіталістичної системи, та що тим самим вони працюють все проти інтересів працюючих мас.

ЩО ДІЄТЬ СЯ ПІД ЛЬВОВОМ?

Дня 9. грудня 1920 р. о 7 год. рано до села Малехова впало двох державних поліційців зі Знесіння коло Льво